

Szerkesztőségi iroda:

Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hova
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetés pénzek és hír-
dítások küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilvántartási díjak
soroként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

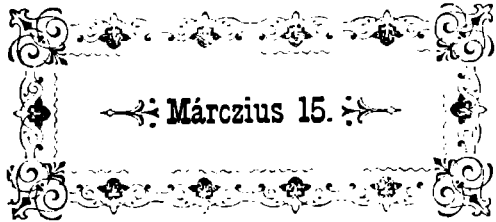
Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla,

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Vitos Mózes a központban.

Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Ünnep van ma. Ünnepet til a magyar nemzet; a magyar szabadságharcz emlékéit, önvédelmi harcunk örök időkre kiható időpontját, 1848. márczius 15-ét ünnepli. Mit ünnepelhetne, mit dicsőítene, mit idézhetne emlékezetébe vissza legméltóbban a honfikebel, — ha multunk e kimagasló időpontját, a magyar szabadság születésnapját nem dicsőítene; melyen kiesett sarkából a börtön ajtaja és nemzetünk milliójának lábairól lehullott a rablinc; szabad szárnyra kelt a gondolat, kiszabadult a csapdából a fogoly madár, hogy élvezze a mit neki adományozott.

Születésnapot ülünk ma, nagy napot ünnepelünk. De ne jussanak eszünkbe multunk sötét napjai, mert ünnepünk vesztendő értékéből; ne idézzük vissza emlékünkebe a szabad gondolkodás lebilincselte napjait, hiszen ezek ugyanis elhomályosodtak már régen a nap fénylő sugaraitól; eltörpült minden a multból visszaidézett ellentétes gondolatunk a nagy eszmék hódításával szemben: hanem gondolataink szálljanak a hazaszeretet, háládatosság szent oltárához és áldozunk azon hősök emlékezetére, a kik nekünk megszerezték jövőnk boldogságunk alapköveit, melyek nélkül Magyarország jövőnk nagysága csak pusztá ohaj lett volna s melyektől a tizenkilencedik század haladása függ. Mert egy esemény a multból p. o. az 1794. évvel összefüggő budai Vérmező eseményei úgy is csak fokozzák a szabad gondolkodásra hajlandósággal bíró érzelmeit; tehát a mult sötét tönkelegébe burkolt események kimagyarázhatlan titkaival ne

foglalkozzunk, jobbjuk el magunktól a hazánk dicső multja közé gyült szomorú epizódokat s vigasztalódjunk azon gondolattal, hogy: „annyi balszerencse, oly sok vizsaly után megfogyva bár, de törve nem él nemzet e hazán.”

A mit e nap megteremtett, annak előmagyarázatai a multban lekszenek; a mult rejtélyes titkait kellene kutatni. Lassan-lassan készült a talaj e nap által hozott magvak elvetésére, míg végre elérkezett az idő, ittött az óra, midőn kinyílott a rózsza márczius 15-én, mely a szabadság, egyenlőség és testvériség illatával tölti be hazánk minden zege-zugát a Kárpátok bérceitől le az Adriáig.

Minden nemzet életében vannak oly korszakok, melyek előidézésével, alkatójával a láng és z, néha a nyugtalan kedélyek s a természet közre munkálását látjuk működni, melyek együttes munkálkodása által születik a szó teljes értelmében a valódi gondolat. Nemzetünk e nagy napjánál is, mely világra szóló eseményekkel van összefüggésben, a természet közreműködésével, a láng elmék kimagasló alakjaival találkozunk; mert hiszen Zemplén kies vidéke s az alföld végtelen rónája megteremtette a szabad gondolkodás nagy apostolait az önzetlen hazaszeretet példaképében élére állítá a nemzetnek, hogy segítségére legyenek neki kivívni azt, a melyet a sötét mult század megtagadott.

Az érzelmeik öszpontosultak e szent napon, gyújtójában állott egy tiszta szív, melynek dobogása közös volt a főúri palotáktól le az utolsó szegény kunyhó lakó szívdobogásával; egy test, egy lélek volt, egy közös fohász zengett minden honfi ajkáról, hogy szabadságot a népnek!

Nem-e világra szóló esemény volt ez, a midőn minden honfi ajkáról zengett a világszabadság kiáltása? nem világra szóló esemény volt-e a magyar szabadságharcz, a midőn az egész

multvilág véleményét osztotta s megértette a szabadság, egyenlőség és testvériség fogalmait nemzetünk. Ünneplünk a magyar szabadságharcz e nagy napját, tartsuk meg emlékezetünkben e dicső napot, s őrizzük szívünkben a hazafiság nemes érzelmeivel ez emlékeket, mert ezen emlékek megtartása, ápolása, sőt erősítése után mondhatjuk el, hogy: multunk szép, a jelen biztos és a jövőben van remény.

R. P.

Csikvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Csik-Szereda, márczius 13.

Megyénk közigazgatási bizottsága szokásos havi ülését ma tartotta meg, minek folyamáról következőket jegyeztük fel:

Az alispáni és árvaszéki elnöki jelentések csakis az ügyforgalmat tárgyalták.

A főorvosi jelentés a közegészségi viszonyokat tárta fel, melyek február havában elég kedvezőtlenek voltak, mennyiben különösen a felcsiki járás több községében járványos betegségek uralkodtak. Nevezetesen: Delnén, Sztmihályon és Szépivizen hasilagymázban megbetegedett 103 egyén, kik közül meggyógyult 75, elhalt 9. A kanyaróban Csomortán-, Taplocza-, Madéfalva-, Karczfalva- és Dánfalva községekben megbetegedett 444 gyermek, ezek közül meggyógyult 177, elhalt 37.

A csikszeredai közkórházban 60 beteg ápolatott, kik közül meggyógyult 24, javult 2, további gyógykezelés alatt maradt 34.

A kir. pénzügyi igazgató jelentése szerint a folyó évi föld, ház, tőkekamat I., II. és III-ad oszt. keresetadók és általános jövedelmi pótdó ki- vetése részben befejeztetett, a III-ad oszt. kereseti adó kivetésére vonatkozó elömmunkálatok szintén megindítottak.

Az adóbefizetés eredménye február havában következő volt: a) egyenes adóba befolyt 23589 frt 99 kr; b) hadmentességi díjba 164 frt; c) bélyegilletékbe 4551 frt 83 kr; d) fogyasztási és italadóba 14822 frt 21 1/2 kr; e) dohányjövédékbe

MÁRCZIUS 15.

Mohács terén napunk leáldozott,
Fellel fellegre gyült hazánk fölött;
Vigasztalást szívünkre nem hozott
A végzet, de egyre üldözött;
Nagy volt a szenvedés, az árvaság:
Gyötört a német, dultak a pasák.

Hazánk, hitünk veszélyeztetve volt,
Mindenfelől reánk rohant az ár,
Nem tűndökölt nekünk se nap, se hold,
Le volt tarolva létünk fája már;
Ott ült a csüggedés szívünk felett
S jegében a remény megdermedett.

A multa visszanezni fáj nagyon,
Midőn dicsők, midőn nagyok valánk;
Midőn halomra gyült a kincs, vagyon
S több tenger mossa partjain hazánk;
Midőn egész világ csodálta itt
A „nagy királyt” s a két nagy Hunyadyt.

S hát még midőn Árpád hős sergei
Száguldozák be délt és nyugatot,
Bizanczot a vezér remegteti
A Rhénuson s a Pón is tul csapott;
Azok valának a mesés idők,
Magyart s magyar nevet dicsőítők.

Mohács után csak emlékek maradt,
Hogy fájjon rajtok a magyar szive,
Mint egy szép álmon, a mely elszalad
Az álmodónak ébredésire.
S mily ébredés! Lekötve látja itt
A hős oroszlan érczes izmait.

Vergődik, ordít toroka mélyiből,
Mig a nemes vad majd vérebe ful,
Remélve, hogy ha zárt falán kitör.
Talán az átkozott bilincs lehull,
De minden mozdulatja csak feszít
Vasán s fokozza szenvedéseit.

Igy multak hosszú-hosszu századok.
Szegény hazám, szegény magyar fajom,
Szived hiába nézett, lázadott,
Zsibbadt erőd megtört e zord bajon!
S a hullám egyre nőtt, közelgetett,
Hogy összecsapjon a fejed felett.

Sok lánccs, bilincs csörgött, sok vér kifolyt,
Sok jó magyar vitéz a sírba dőlt,
Soká borus maradt az égi bolt,
Mig a reménynek egy kis szárnya nőtt.
Sokat tudnának erről mondani
Rákóczy s bujdosó hű társai.

De hát örökre nem hagyott el Ő,
Ki mindenek felett uralkodik,
Kitől jön a szabadság és erő,
Ki fölmagasztal és aláz a porig;
Kiben dicsérrjük a Világ Urát,
Lövelt felénk is egy remény-sugárt.

Küldött vitézeket, nagy hősoköt,
Kiknek magyar volt lelke és szive,
Hogy a honért áldozva élőköt,
A roncs-hajót vezessék révibe;
De hajh ezernyi vész s vihar között
A gálya még sok szirtbe ütközött.

De végre jött nagy márczius hava
S megszülte rég ohajtva várt fiát:
A szent szabadságot, mint hajdan a
Názareth szent szüze a Messiást.
Békák, bilincsek, lánczok és vasak
Darabra törtek, szerte hulltanak.

Dörgött az ég, a föld megreszketett,
Remegve vert a zsarnokok szive;
Tomolni kezdték a vihar-szelek,
Leccsapva a nép ellenségire.
A földet egy moraj zuhogta át:
Az ég boszulja most poklon magát!

S midőn a fél világ ránk támadott,
A hős magyar fiuk küzdöttek,
Kiket csodálni fognak századok
S ragyogni fognak, mint félistenek;
Mint fénykörükben égő csillagok
Nagyok, dicsők és halhatatlanok.

E fény sugar vezesse szüntelen
Szép nemzetünk minden hű gyermekét,
Közöttök egy se legyen hűtelen,
Fönnön ragyogjon fényes őse képp.
Igy — mint dicsők valánk, dicsők leszünk
S örökre fog virulni nemzetünk.

Bálinth Gyula.

14558 frt. Az egyenes adóknak a befizetési eredmény 620 frt 54 1/2 krral kedvezőlenebb, mint a múlt év hasonló időszakában.

Sem a közmunka, sem a tanügy körében nevezetesebb mozzanatok a múlt hó folyamán nem történtek.

A folyó ügyek közül felemlítjük a következőket:

Mint hogy a megye területén levő erdőségeken az apáczagyoncz nevű kártékony rovar nagyban elkezdett szaporodni s erdőséginket igen nagy veszély fenyegeti. A közigazgatási bizottság erdészeti albizottsága egy rendszeres irtási tervet készített, s azt a közigazgatási bizottsághoz terjesztette elő, honnan is az a múlt havi gyűlésből egy kellőleg indokolt felirattal fölmivelési miniszter ur ő nagyméltóságához jóváhagyás végett felküldtén, az irtás céljaira szükségeltető 18000 frt összegnek az állam pénztárából való folyósítása kéretett.

Ezen felíratra nevezett miniszter ur idei 6331. szám alatt válaszolván, a tervezetet elfogadta, de a kért 18000 frt segély kiutalását megtagadta; megjegyezte azonban azt, hogy tekintettel arra, miszerint az irtó- és vélmunkálatok nem magán, hanem fontos közgazdasági érdekekből is történnek, az erdőbirtokosokat hernyóenyv megszerzésével segíeljezi s a munkálatok vezetésével megbízandó erdőtiszték és erdőőrök által szükségelt költségeket és kiadásokat az állami erdészet terhére útalványozza, ezen felül pedig mindazon eszközöket és anyagokat, melyek a kincstári erdőkben a múlt évben teljesített azonos munkáknál használtattak, díjmentesen a birtokosság használatába bocsátja.

Ezen leirat a végrehajtás foganatosítása végett a megye alispánjának és az erdészeti albizottságnak kiadatni határozatott.

A héjjasfalva-csikgyimesi államúton Csik-Szentmiklós községen innen levő meredekség levágtatása iránt kereskedelmi miniszter ur megkeresett határozatott.

A volt regálébérlőtársulat terhére 1680 frt 80 kr III-ad osztályu kereseti adó után Csik-Szerda városban múlt évre kirótt 5% iskolai pótdadó vagyis 84 frt 4 kr ellen a társulat által beadott felebbezés elutasított, mert a bérlőtársaság nem igazolta azt, hogy emez összeg után aránylagosan a hatáskörükbe tartozott 47 Lőzség valamelyikében községi pótdadót fizetett volna.

Gyergyóujfalvi Balta István, született Simon Szabina a megyei árwapénztári tisztviselő ellen 200 frtnak megfizettetése iránt kereset indítván, a megye alispánja, azért, mert eme 200 frtnak felperes részére való átvételét a kilyénfalvi bíró és jegyző elismerték s különösen utóbbi a helyett, hogy leányának kézbesítette volna, magánán tartotta, — felperest ezek ellen indítandó kereset beadására útasította s ezen határozatot a bizottság is helyben hagyta.

Több más kisebb jelentőséggel bíró ügyeket tárgyalt még a bizottság a gyűlés délután egy órákor ért véget.

Március 15-ike városunkban.

A szabadság bajnallasadásának, nemzeti megújulásunk, újrászületésünk évfordulójának, mint minden évben, úgy az idén is kiváló ünnepet szentelt városunk.

A lapunk múlt számában közölt program után itélve, azt mondhatná a távollevő, hogy városunkban március 15-ét csak a csikmegyei honvédegyesület ünnepli, de az nem úgy van: a csikmegyei honvédegyesület évi rendes közgyűlését ma tartja és az ünnepély is ezzel kapcsolatosan van rendezve. Nem a honvédegyesület, hanem Csikmegye népe ünnepel itt ma, mert én Csikmegye székelységének zömét látom vonulni a róm. kath. templom felé zászlókkal a Rákóczyinduló hangja mellett. Valami felemelő ez a látvány! Valami magasztos látni ezt az ünneplő népet, melyet nem dobszóval tereltek össze, hanem szíve sugallatát követve, eljött megünnepelni a feltámadás nagy napját, eljött imát mondani a sokat szenvedett nemzet jobb léteért és eljött szíve áldozatát letenni a haza oltárára.

Ezernyi tömeg gyűlt össze városunkba, hogy részt vegyen az ünnepen. Látok ifjakat köztük, látok serdületlen gyermekeket, kik még nem tud-

ják, mire való ez összejövétel és nem értik a lelkesülés okát, de látok aggokat is, kiknek forradásos arca emlékeztet azokra a nagy napokra a mikor elsötétült a nap, megindult a föld és az után végül ketté hasadt a magyar szabadság templomának kárpitja.

Az ünneplő nép élén szétbontott nemzeti színű zászlók alatt a csiksomlyói főgimn. ifjúsága s utána a csikmegyei honvéd-egyesület agg honvédeivel pontban fél 10 órákor vonult a helybeli róm. kath. templomba, hol László János s.-lelkész ünnepélyes isteni tiszteletet tartott, melynek végeztével a „Csillag“-vendéglő nagytermében kezdetét vette az ünnepély másik része, a lapunk múlt számában közölt sorrendben.

Legelőször a csiksomlyói főgimnázium kitűnő énekara énekelte „Kölcey Hymuszát“, mely után a honvédegyesület elnöke, Benedek István 1848—49-beli honvéd őrnagy, a csikmegyei honv. egyesület elnöke nyitotta meg a gyűlést a következő beszéddel:

Kedves honvéd bajtársak!

Borognak a sötét felhők honvédi életünk felett, az enyészetnek komor képei mindennap mindinkább jelentkeznek, maholnap odajutunk, honnan a visszatérésnek kapui be vannak zárva.

Hullunk, gyérültünk hovatovább mind sürűben s már az emberi alkotás rendjénél fogva is maholnap honvédi létszámunk is végkép elfogy s nem marad sorainkból egy is és nem lesz közülünk, ki akár nyilvános helyeken az utókor embereinek, akár tüzhelyénél édes unokáinak meleg hangon elbeszélje, hogy miért voltunk honvédek s mint ilyenek minő áldozatokat hoztunk drága hazáknak.

De hiszem s hihetjük mindnyájan, hogy a szabadság eszméjeért lángoló művelt világnak s így édes magyar hazáknak is vannak és lesznek történései, kik erős aczéllal, elfogulatlanul fogják a történet érc lapjaiba maradandólag bevésni azt, hogy az idők rengetegében, az évek sokasága között volt egy 1848-ik év, mely Magyarország oly nemzeti alkotmányt teremtett, melyet századok óta nem élvezett. Kimondva törvényhozásilag is az ország minden népének a törvény előtti jogegyenlőséget, a szabad sajtót, az urbér megszüntetését s más üdvös intézkedéseket 12 pontban s hogy annak megvédésére volt egy honvéd-testület és meg fogják írni, hogy: azon honvéd-testület tagjai mint vívtanak, mint estek el a szabadság harcain.

Az elfogulatlan ítélő nem róhat meg és senk sem veheti öndicsékvésnek, ha még most is életünk véghatáráról visszatekintve s 1848. márczius 15-ét ünneplve, lelki szemünk elé varázsoljuk ama dicső és küzdelmes napokat és márcziusi 15-ét, mint alapját alkotmányos életünknek.

Az időben Európa megrázkodott, a népek milliói egy megfoghatatlan isteni szellem által politikai lethárgikus álmaikból fölébresztetvén, a szabadság eszméje villámgyorsan elárasztotta a művelt nemzeteket.

Magyarország is megértvén a kor intő szövegét s elérkezettnek vélvén azon időt, a melyben, ha többet nem is, legalább a háromszázad óta az abszolút hatalom nyomása alatt nélkülöznie kellett alkotmányát visszaszerezheti. Az akkor uralkodó törvény határai között nemes mozgalmat indított s az országgyűlésileg hozott ama híres 1848-iki 12 pontból álló törvényezikket a korona elé terjesztette. A koronás király ki nem térhetvén a Magyarország törvényes, jogos követelése elől: azt szentesítette. Szentesítene kellett már csak azért is, mert Magyarország fővárosának, Pestnek alkotmányos polgársága, a tudományokban gazdag, a haza- és alkotmány szeretetben utólrhetetlen vezérferfi által vezetve, már 1848. márczius 15-én — tehát a megerősítés előtt — a nép örömapongásai között kihirdette a szolid eszmékben dus 12 pontból álló törvényt.

A nép szava, Isten szava s épen ezért márczius 15-ike előttünk oly felejthetetlen, ezért magasztos és épen ezért ünnepljük évenként, mert a nép maga szentesítette e napon ama törvényezikket. A felelős magyar miniszterium jó remények között minden irányban megkezdte sikertváro alkotmányos működését.

De azért-e, mert a magyar nemzetnek minden más nemzetiségekre kibátó önzetlen alkotmánytiszteletét nem ismerték? vagy azért-e, mert lovagias szava tartásában nem bíztak, — nem sokára a reakció felütötte hidra fejét. A nemzeti féltékenység átkos magvát elhittették s épen azok a nemzeti-ségek, kik legtöbbet nyertek ama törvény által, szövetkezve az uralkodónak rossz tanácsadóival s azoknak közreműködésével a már szentesített alkotmányt megtámadták s az ellen nyílt lázadással léptek fel.

Alkotmányos kormányunk a bekövetkező veszélyt sejtve, a magyar nemzetet kiáltványában felhívta a megtámadott törvény és intézmények

megvédésére. Felhívta önkéntes és honvéd csapatokba sorakozva. A magyar nemzet, ki ősi intézményeihez való ragaszkodásának s alkotmányos szabad szellemének mindig nemes példáját tanusította, veszélybe látván hazáját s törvényeit, — e vést jelző szóra önként honvéd csapatokba állott.

Igy mi is kedves bajtársak, Csikból, mintegy 15,000-en honvédek lettünk s a reakció népeivel szemben a szabadság harcát vívtuk. Honvéd életünk nyomoruságteljes volt, de mindig lelkünk előtt lebegett a drága hon s annak alkotmánya s ez adott erőt, bátorságot arra, hogy elleneink felett győzedelmeskedhessünk. addig, míg az idegen beavatkozás óriási tömege győztes útunkat nem állotta.

De még így is megnyugvás töltheti be keblünket, mert szabadságharcunk által dicsőséget szereztünk nemzetünknek s bebizonyítottuk a művelt világ előtt, hogy elég megereitek vagyunk a szabadságnak védelmezésére s mint ilyenek számot teszünk a művelt népek sorába.

És különösen jól eshetik most már egy, korunkban is azon nem remélt körülmény, hogy: a Felsőleges uralkodó királyi pár az 1867. évi koronázás alkalmával százezer darab aranyat ajándékozott az 1848—49-beli agg honvédek részére jeleül és elismerésül annak, hogy szabadságharcunk jogszerű volt.

De tekintsünk szét az egész magyar hazában. Vajon az ország majd minden részében nem szentelnek-e ünnepet 1848. márczius 15-ének? Nem leng-e minden megye, minden magyar társulat, egyeslet lobogóján az 1848. szám? S nem magasztalják-e annak dicsőségét, meggyőző tudatában annak, hogy alkotmányos életünk alapköve 1848. márczius 15-én tétetett le? S hogy az újabb nemzedék — mint látjuk, mint tapasztaljuk — 1848. márczius 15-éhez oly megragadóan, oly szép kegyelettel viseltetik. Nekünk, kik az 1848-iki eszmékért életünket, vérünket áldoztuk, nemcsak jól eshetik, de megnyugvással vehetjük, mert ilyenén ténykedésünkben ki van mondva, hogy: „örög honvédek, a miért harcoltatok, az jogos, az igazságos volt s hogy azért harcoltatok, jól tettétek.“

Jartó Márton VIII. oszt. tanuló szintén igen nagy hatással szavalt Palágyi Lajosnak „Az aradi vértanúk“ című gyönyörű költeményét. A szavallatot hév és fiatalos tűz jellemezte s a szép költemény lelkes előadása megfelelő hangulatot kellett a közönségben is s ennek folytán a derék ifjut, midőn szavallatát el végezte, tapssal és éljenzéssel jutalmazták.

A szavallat által okozott éljenzések csilapulta után Bándi Vazul csiksomlyói főgimnáziumi igazgató és honvéd egyesületi alelnök olvasta fel a honvéd egyesület választmányának múlt évi működéséről szóló titkári jelentést.

Ezen jelentésből kiemeljük a következőket: Segélyben részesült csikmegyében 541 honvéd, a kiosztott segélyek összege 16987 frt. Az évfolytán tartatott 14 választmányi ülés, ezeken intézték el a beérkezett összes ügydarabokat. Kiadatott 1470 honvéd-igazolvány s végül konstatáltatott, hogy megyénkben jelenleg még 2138 1848—49-es honvéd van életben. A titkári jelentésben tett indítvány folytán a közelebről elhalt, Petres Antal 1848—49-ki honvéd századosnak emlékezetét jegyzőkönyvileg megörökítették; Imets Fülöp Jákó gyulafehérvári kanonoknak, ki az egyesület alelnöki tisztét több éven át közmegelegedéssel töltötte be, az egyesülettel szemben szerzett érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak.

Igen kiemelkedő tárgya volt az ünnepélynek Élttes Jakabné urasszony szavallata, ki „A nemzet dalnokához“ című szép, hazafias költeményt a töle már megszokott preczizitással. adta elő.

A szavallat akkora lelkesültséget okozott, hogy annak a szavallat közben is kifejezést adtak s végül Kossuth Lajost viharosan megéljenezték.

Ezután elnök felolvasta az országos honvéd-egyesület központi bizottságának felhívását, hogy a „Honvéd-szobor“ teleplezési ünnepélyét előkészítő és ápril hó 5-én Budapesten tartandó általános honvéd gyűlésre legalább 4 képviselőt küldjön fel.

A csikmegyei honvéd egyesületet a következő tagok fogják képviselni: Császár Antal, Salamon Károly, Nagy Ferencz és Mr. Szász Károly 1848—49-beli honvédek.

Ezután Madár Jóska, a csiksomlyói főgimnázium második osztályának növendéke szavalt el Szabolcska Mihály „Alkalmi dal“ költeményét. A kedves és szép szavallatot zajosan megéljenezték

14558 frt. Az egyenes adóknak a befizetési eredmény 620 frt 54 $\frac{1}{2}$ krral kedvezőlenebb, mint a múlt év hasonló időszakában.

Sem a közmunka, sem a tanügy körében nevezetesebb mozzanatok a múlt hó folyamán nem történtek.

A folyó ügyek közül felemlítjük a következőket:

Mint hogy a megye területén levő erdőségekben az apáczyaponecz nevű kártékony rovar nagyban elkezdett szaporodni s erdőséginket igen nagy veszély fenyegeti. A közigazgatási bizottság erdészeti albizottsága egy rendszeres irtási tervet készített, s azt a közigazgatási bizottsághoz terjesztette elő, honnan is az a múlt havi gyűlésből egy kellőleg indokolt felirattal földművelési miniszter ur ő nagyméltóságához jóváhagyás végett felküldtén, az irtás céljaira szükséges 18000 frt összegnek az állam pénztárából való folyósítása kéretett.

Ezen felíratra nevezett miniszter ur idei 8331. szám alatt válaszolván, a tervezetet elfogadta, de a kért 18000 frt segély kiutalását megtagadta; megjegyezte azonban azt, hogy tekintettel arra, miszerint az irtó- és védőmunkálatok nem magán, hanem fontos közgazdasági érdekekből is történnek, az erdőbirtokosokat hernyóenyv megszerzésével segíezi s a munkálatok vezetésével megbízandó erdőtiszták és erdőőrök által szükséges költségeket és kiadásokat az állami erdészet terhére utalványozza, ezen felül pedig mindazon eszközöket és anyagokat, melyek a kincstári erdőkben a múlt évben teljesített azonos munkáknál használtattak, díjmentesen a birtokosság használatába bocsátja.

Ezen leirat a végrehajtás foganatosítása végett a megye alispánjának és az erdészeti albizottságnak kiadni határozatott.

A héjasfalva-csikgyimesi államúton Csik-Szentmiklós községen innen levő meredekség levágatása iránt kereskedelmi miniszter ur megkeresett határozatott.

A volt regálébérlőtársulat terhére 1680 frt 80 kr III-ad osztályú kereseti adó után Csik-Szerda városban múlt évre kirótt 5% iskolai pótdadó vagyis 84 frt 4 kr ellen a társulat által beadott felebbezés elutasított, mert a bérlőtársaság nem igazolta azt, hogy emez összeg után aránylagosan a hatáskörükbe tartozott 47 Lózség valamelyikében községi pótdadót fizetett volna.

Gyergyóújfalvi Balla Istvánné, született Simon Szabina a megyei árvapénztári tisztviselő ellen 200 frtnak megfizettetése iránt keresetet indítván, a megye alispánja, azért, mert eme 200 frtnak felperes részére való átvételét a kilyénfalvi bíró és jegyző elismerték s különösen utóbbi a helyett, hogy leányának kézbesítette volna, magánánál tartotta, — felperest ezek ellen indítandó kereset beadására útastotta s ezen határozatot a bizottság is helyben hagyta.

Több más kisebb jelentőséggel bíró ügyeket tárgyalt még a bizottság a gyűlés délután egy órakor ért véget.

Márczius 15-ike városunkban.

A szabadság hajnalhasadásának, nemzeti megújulásunk, újraszületésünk évfordulójának, mint minden évben, úgy az idén is kiváló ünnepet szentelt városunk.

A lapunk múlt számában közölt program után ítélve, azt mondhatná a távollevő, hogy városunkban márczius 15-ét csak a csikmegyei honvédegyesület ünnepli, de az nem úgy van: a csikmegyei honvédegyesület évi rendes közgyűlést ma tartja és az ünnepély is ezzel kapcsolatosan van rendezve. Nem a honvédegyesület, hanem Csikmegye népe ünnepléi itt ma, mert én Csikmegye székelységének zömét látom vonulni a róm. kath. templom felé zászlókkal a Rákóczyinduló hangja mellett. Valami felemelő ez a látvány! Valami magasztó látni ezt az ünneplő népet, melyet nem dobszóval tereltek össze, hanem szíve sugallatát követve, eljött megünnepelni a feltámadás nagy napját, eljött imát mondani a sokat szenvedett nemzet jobb léteért és eljött szíve áldozatát letenni a haza oltárára.

Ezernyi tömeg gyűlt össze városunkba, hogy részt vegyen az ünnepen. Látok ifjakat köztük, látok serdületlen gyermekeket, kik még nem tud-

ják, mire való ez összejövetel és nem értik a lelkesülés okát, de látok aggokat is, kiknek forradásos arca emlékeztet azokra a nagy napokra a mikor elsötétült a nap, megindult a föld és az után végül ketté hasadt a magyar szabadság templomának kárpitja.

Az ünneplő nép élén szétbontott nemzeti színű zászlók alatt a csiksomlyói főgimn. ifjusága s utána a csikmegyei honvéd-egyesület agg honvédeivel pontban fél 10 órakor vonult a helybeli róm. kath. templomba, hol László János s. lelkész ünnepélyes isteni tiszteletet tartott, melynek végeztével a „Csillag“-vendéglő nagytermében kezdetét vette az ünnepély másik része, a lapunk múlt számában közölt sorrendben.

Legelőször a csiksomlyói főgimnázium kitünő énekara énekelte „Kölcey Hymnusát,“ mely után a honvédegyesület elnöke, Benedek István 1848—49-beli honvéd őrnagy, a csikmegyei honvéd-egyesület elnöke nyitotta meg a gyűlést a következő beszéddel:

Kedves honvéd bajtársak!

Borongnak a sötét felhők honvédi életünk felett, az enyészetnek komor képei mindennap mindinkább jelentkeznek, maholnap odajutunk, honnan a visszatérésnek kapni be vaunk zárva.

Hullunk, gyérültünk hovatovább mind sűrűbben s már az emberi alkotás rendjénél fogva is maholnap honvédi létszámunk is végkép elfogy s nem marad sorainkból egy is és nem lesz közülünk, ki akár nyilvános helyeken az utókor embereinek, akár tűzhelyénél édes unokáinak meleg hangon elbeszélje, hogy miért voltunk honvédek s mint ilyenek minő áldozatokat hoztunk drága hazánkunk.

De hiszem s hihetjük mindnyájan, hogy a szabadság eszméjeért lángoló művelt világunk s így édes magyar hazánkunk is vannak és lesznek történetek, kik erős aczallal, elfogulatlanul fogják a történet érz lapjaiba maradandólag bevésni azt, hogy az idők rengetegében, az évek sokasága között volt egy 1848-ik év, mely Magyarország oly nemzeti alkotmányt teremtett, melyet századok óta nem élvezett. Kimondva törvényhozásilag is az ország minden népének a törvény előtti jogegyenlőséget, a szabad sajtót, az urbér megszüntetését s más üdvös intézkedéseket 12 pontban s hogy annak megvédésére volt egy honvéd-testület és meg fogják írni, hogy: azon honvéd-testület tagjai mint vívtanak, mint estek el a szabadság harcain.

Az elfogulatlan ítélő nem róhat meg és senk sem veheti üdicsékvésnek, ha még most is életünk véghatárától visszatekintve s 1848. márczius 15-ét ünneplve, lelki szemünk elé varázsoljuk ama dicső és küzdelmes napokat és márcziusi 15-ét, mint alapját alkotmányos életünknek.

Az időben Európa megrázkodott, a népek milliói egy megfoghatatlan isteni szellem által politikai lethárgikus álmaikból fölébresztetvén, a szabadság eszméje villámgyorsan elárasztotta a művelt nemzeteket.

Magyarország is megértvén a kor intő szavát s elérkezettnek vélvén azon időt, a melyben, ha többet nem is, legalább a háromszáz óta az abszolút hatalom nyomása alatt nélkülöznie kellett alkotmányát visszaszeresheti. Az akkor uralkodó törvény határai között nemes mozgalmat indított s az országgyűlésileg hozott ama híres 1848-iki 12 pontból álló törvényezikket a korona elé terjesztette. A koronás király ki nem térhetvén a Magyarország törvényes, jogos követelése elől: azt szentesítette. Szentesítenie kellett már csak azért is, mert Magyarország fővárosának, Pestnek alkotmányos polgársága, a tudományokban gazdag, a haza- és alkotmány szeretetben utólrhetetlen vezérférfiai által vezetve, már 1848. márczius 15-én — tehát a megerősítés előtt — a nép örömtüjongásai között kihirdette a szolid eszmékben dus 12 pontból álló törvényt.

A nép szava, Isten szava s épen ezért márczius 15-ike előttünk oly felejthetetlen, ezért magasztó és épen ezért ünnepljük évenként, mert a nép maga szentesítette e napon ama törvényezikket. A felelős magyar miniszterium jó remények között minden irányban megkezdte sikertváró alkotmányos működését.

De azért-e, mert a magyar nemzetnek minden más nemzetiségekre kibató önzetlen alkotmánytiszteletét nem ismerték? vagy azért-e, mert lovagias szava tartásában nem bíztak, — nem sokára a reakció felöltötte hidra fejét. A nemzeti féltékenység átkos magvát elhittették s épen azok a nemzetiségek, kik legtöbbet nyertek ama törvény által, szövetkezve az uralkodónak rossz tanácsadóival s azoknak közreműködésével a már szentesített alkotmányt megtámadták s az ellen nyílt lázadással léptek fel.

Alkotmányos kormányunk a bekövetkező veszélyt sejtve, a magyar nemzetet kiáltványában felhívta a megtámadott törvény és intézmények

megvédésére. Felhívta önkéntes és honvéd csapatokba sorakozva. A magyar nemzet, ki ősi intézményeihez való ragaszkodásának s alkotmányos szabad szellemének mindig nemes példáját tanúsította, veszélybe látván hazáját s törvényeit, — e vész jelző szóra önként honvéd csapatokba állott.

Igy mi is kedves bajtársak, Csikból, mintegy 15,000-en honvédek lettünk s a reakció népeivel szemben a szabadság harcát vívtuk. Honvéd életünk nyomoruságteljes volt, de mindig lelkünk előtt lebegett a drága hon s annak alkotmánya s ez adott erőt, bátorságot arra, hogy elleneink felett győzedelmeskedhessünk, addig, míg az idegen beavatkozás óriási tömege győztes útunkat nem állotta.

De még így is megnyugvás töltheti be keblünket, mert szabadságharcunk által dicsőséget szerzettünk nemzetünknek s bizonyítottuk a művelt világ előtt, hogy elég megértettek vagyunk a szabadságnak védelmezésére s mint ilyenek számot teszünk a művelt népek sorába.

És különösen jól eshetik most már egy, körünkben is azon nem remélt körülmény, hogy: a Felsőes uralkodó királyi pár az 1867. évi koronázás alkalmával százezer darab aranyat ajándékozott az 1848—49-beli agg honvédek részére jeleül és elismerésül annak, hogy szabadságharcunk jogszerű volt.

De tekintsünk szét az egész magyar hazámiban. Vajon az ország majd minden részében nem szentelnek-e ünnepet 1848. márczius 15-ének? Nem leng-e minden megye, minden magyar társulat, egyesület lobogóján az 1848. szám? S nem magasztalják-e annak dicsőséget, meggyőző tudatában annak, hogy alkotmányos életünk alapköve 1848. márczius 15-én tétetett le? S hogy az újabb nemzedék — mint látjuk, mint tapasztaljuk — 1848. márczius 15-éhez oly megragadóan, oly szép kegyelettel viseltetik. Nekünk, kik az 1848-iki eszmékért életünket, vérünket áldoztuk, nemcsak jól eshetik, de megnyugvással vehetjük, mert ilyenentén ténykedésünkben ki van mondva, hogy: „őreg honvédek, a miért harcoltatok, az jogos, az igazságos volt s hogy azért harcoltatok, jól tettétek.“

Jartó Márton VIII. oszt. tanuló szintén igen nagy hatással szavalt Palágyi Lajosnak „Az aradi vértanúk“ című gyönyörű költeményét. A szavaltat hív és fiatalos tűz jellemezte s a szép költemény lelkes előadása megfelelő hangulatot keltett a közönségben is s ennek folytán a derék ifjut, midőn szavaltát el végezte, tapsal és éljenzéssel jutalmazták.

A szavaltat által okozott éljenzések csilapulta után Bándi Vazul csiksomlyói főgimnáziumi igazgató és honvéd egyesületi alelnök olvasta fel a honvéd egyesület választmányának múlt évi működéséről szóló titkári jelentést.

Ezen jelentésből kiemeljük a következőket: Segélyben részesült csikmegyében 541 honvéd, a kiosztott segélyek összege 16987 frt. Az évfolytán tartatott 14 választmányi ülés, ezeken intézték el a beérkezett összes ügydarabokat. Kiadatott 1470 honvéd-igazolvány s végül konstatáltatott, hogy megyénkben jelenleg még 2138 1848—49-es honvéd van életben. A titkári jelentésben tett indítvány folytán a közelebről elhalt, Petres Antal 1848—49-ki honvéd századosnak emlékeztétét jegyzőkönyvileg megörökítették; Imets Fülöp Jakó gyulafehérvári kanonoknak, ki az egyesület alelnöki tisztét több éven át közmegelegedéssel töltötte be, az egyesülettel szemben szerzett érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak.

Igen kiemelkedő tárgya volt az ünnepélynek Éltés Jakabné urasszony szavaltata, ki „A nemzet dalnokához“ című szép, hazafias költeményt a töle már megszokott precizitással, adta elő.

A szavaltat akkora lelkesültséget okozott, hogy annak a szavaltat közben is kifejezést adtak s végül Kossuth Lajost viharosan megéljeneztek.

Ezután elnök felolvasta az országos honvéd-egyesület központi bizottságának felhívását, hogy a „Honvéd-szobor“ leleplezési ünnepélyét előkészítő és április hó 5-én Budapesten tartandó általános honvéd gyűlésre legalább 4 képviselőt küldjön fel.

A csikmegyei honvéd egyesületet a következő tagok fogják képviselni: Császár Antal, Salamon Károly, Nagy Ferenc és Mr. Szász Károly 1848—49-beli honvédek.

Ezután Madár Jóska, a csiksomlyói főgimnázium második osztályának növendéke szavaltta el Szabolcska Mihály „Alkalmi dal“ költeményét. A kedves és szép szavaltat zajosn megéljeneztek

Viharos lelkesültséget keltett a csiksomlyói főgimnázium férfikarának az ünnepélyt záró éneke a „Talpra magyar.“ Szépen, ügyesen és oly precizitással énekeltek, mely úgy őket, mint Korber Imre zene- és énektanár urat szerfelett dicséri.

Ez után Benedek István elnök a résztvevő közönség megjelenését megköszönve, egy néhány a flatalsághoz intézett buzdító szóval a népünnepélyt bezárta.

Ilyen és ehhez hasonló ünnepélyt nem igen láttunk Csik-Szeredában, de hogy ez után látni fogunk, arról a mai nap kezeskedik.

I R O D A L O M.

— A „Székely Híradó.“ Ilyen czimen f. hó 15-én egy hetenként kétszer megjelenő politikai, társadalmi és szépirodalmi heti lap fog Kézdivásárhelytől megjelenni, a mely függetlenségi program alapján a székely érdekeket fogja képviselni. Előfizetési ára egy évre 6 frt, félére 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Tiszta vér: egészség!

Titkos betegségek, kiütések, sápkór, (33—0) általános

levertség, gyöngeség
eltűnnek, ha

a vér tiszta!

Rendszerünk pontos használata esetén: jótállunk a határozott eredményről!

Tudakozódásokhoz levéljegy csatolandó.

„Office Sanitas“ Paris
30. Faubourg Montmartre.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Személyi hir. Lapunk felelős szerkesztője hivatalos ügyben néhány napra elúszott.

— Lapunk jelen száma a márczius 15-iki nemzeti ünnep miatt egy nappal később jelent meg.

— Diszes esküvő volt tegnap a helybeli r. kath. templomban. Bethlenfalvi T. Nagy Imre kedves, szép leánya Nagy Erzsike kisasszony esküdött örök szerelmet Esztegar Bálint udvarhelyi erdésznek s ez viszont. A násznépet, mely a legközelebbi rokonságból állott, képezték koszorus lányok: Nagy Miczike, Nagy Ilona, Nagy Lina, mint a menyasszony nővérei, Nagy S. Erzsike, Szász Etelke, Esztegar Berta kisasszonyok; vőfélyek: dr. Molnár Károly, Molnár Ákos, Nagy S. Imre, Esztegar Géza, Szepessy Elek, Borsiczky Gyula; násznagyok és násznagynék: Adorján Imre és neje, Simon Gyula és Hary Gézané. Fél 12 órakor vonult végig a városban a nászmenet a fenyőfákkal feldíszített templomhoz, hol Esztegar Gerő szamosújvári gimn. tanár s áldozár, a vőlegény testvére megható szép beszéd kíséretében adta össze az ifju párt. Az esküvőt fényes reggeli követte az örömapa házában, honnan a boldog pár fél 4 órakor kocsira ült s Udvarhelyre utazott. Késő éjjelig volt még együtt a rokonság, vigasztalva a kedves gyermek távozását folytán megkeseredett szülőket. Boldogságot kívánunk e valódi szerelemfüzte frigyhez!

— Eljegyzés. Pakót Lajos betétszerkesztő eljegyezte Szücs Jolán kisasszonyt, Szücs Lajos jankovácsi jegyző kedves leányát. Gratulálunk!

— Esküvő. F. hó 12-én délután 3 órakor vezette oltárhoz Zsigmond Ferencz csikszentgyörgyi m. kir. cendőrvezető Potyó Antal csikszentgyörgyi birtokos és községi bíró szép és kedves leányát, Juliánát. Állandó boldogságot kívánunk az új párnak!

— Adakozás a madéfalvi emlékalap javára. Csik-Rákosról Mánya Kristóf a 91. számú gyűjtőívén 2 frt 75 krt jutott kiadóhivatalunkhoz. — Bukarestből Biró József az 502

számu gyűjtőívén 4 frt küldött. Ezen iven adakoztak: Biró József, Ambrus István, Simon András és Hozó Ilyés 1—1 frt.

Lapunk jelen számában

ki van mutatva	6 frt 75 kr.
Az eddigi gyűjtés összege	1382 frt 35 kr.
Főösszeg	1389 frt 10 kr.

azaz: **Egyezhárómszáznyolcvankilencz frt 10 kr.** Fogadják a buzgó gyűjtők és nemes szívű adakozók a szent ügy nevében leghálásabb köszönetünk kifejezését.

— **Fillérestély.** A csiksomlyói jótékony egyesület megbízásából f. hó 11-én Demény Tinka és Simó Erzsike rendeztek az olvasókör helyiségében válogatott műsorral estélyt, ime a műsorozat pontjai egyenként: 1. Zene a főgimn. ifjúság zenekara által, mely igen jól sikerült. 2. Pap Andrásné szavalt a „Az első fülemüle“-t a töle már megszokott bensőséggel és szép előadással. 3. Dicsérettel énekelt Szabó István és harmoniumon kísérte Gábor Antal tanítóképzési növendék. 4. „Egy baleset“ című dialógot Simó Erzsike sok naivsággal és kedvességgel, Péter Árpád pedig kitűnő humorral adták elő. 5. Pap Árpád (Pap András tanár fia) énekelt népdalegyveleget, 5 éves gyermekétől alig képzelhető kitartó nyugodtsággal, kedvességgel és elég tiszta hanggal. 6. „Kakasülön“ című monológot Kászoni Alajos VI. gimn. o. t. alta elő, még pedig oly sajátosság, érdekes módon bánik alakjaival, hogy emberei sokszor spontán ösztöniséggel nyilatkoznak meg, mások a perszükkel és humorral vannak karakterizálva. A ki így tud beszélni, s ki embereket így eleven élettel tud mozgatni, s egy cselekvést oly színekben tud elénk hozni, hogy az lelki szemeink előtt lebegjen — mintegy látva hallva mindent — az e téren is talentum. 7. Zene a főgimn. ifjúsága által, melylyel fényesen bizonyította az ifjúság zenekara, hogy túl van a kezdet nehézségein. Az elismerésnyilvánítás és tapsokból — a hálás vendégektől — a szereplők mindegyikének bőven jutott. Az estélyen nagy közönség volt jelen és mindvégig pompásan, kedélyesen mulatott. A házi kisasszonyok vendégszeretettel és sok szeretetreméltósággal fűszerezték az estélyt, mely a jótékony célra szép összeget jövedelmezett. Ez a fillérestély egyike volt a legsikerültebbeknek.

— **Halálozás.** Barcsai Károly, helybeli polgár felesége f. hó 12-én délután 3 óra felé hirtelen meghalt. A megboldogult még délben jóízűen ebédelt s ebéd után is még pár óráig teljesen jól érezte magát s a halál pillanat alatt egészen váratlanul következett be. Szívszélhűdés érte. A megboldogult földi részeit f. hó 14-én helyezték el örök nyugalomra a helybeli köztemetőben igen nagy részvét mellett. A csapás által súlytottak fájdalomt enyhítse az Isten véghetetlen kegyelme, az elhunyt pedig nyugodjék békében!

— **A római zarándokok** című hírünknek kiegészítésül még a következőket közöljük: Szentegés Atyánk XIII. Leó pápa 50 éves püspöki jubileumáról, Csikmegye négy tekintélyes plebániájának buzgó lelkipásztora, u. m.: Koncz István, Markaly Antal, Takó János és Bálint Lajos plebánosok s csatószegei Incze Ignác földbirtokos, f. hó 4-én Rómából szerencsésen visszaérkezvén, Csik-Tusnádn, SztSimon, Sztgyörgy és Kozmás községekben mintegy 22 fogattal 60 előkelő zarándokok illő fogadására, melyet Bardocz István csikszentgyörgyi plebános a jelenlevő papság és hívek nevében örömtelt szívvél, ihletett hangon tolmácsolta, melyre Koncz István zarándok társai nevében meghatóan válaszolt. Majd Kovács János tusnádi segédlelkész Csik-Tusnádn és Székely Károly s. lelkész Csikszentgyörgyi hitközségei nevében fogadták a szeretett lelkipásztorokat. A pihenés és kölcsönös örömmnyilvánítás leteltével a zarándoktársulat a mindenünnen csoportosult 24 fogat impozáns kíséretével hazafelé indulva úgy rohogott be Tusnádra a harangok zugása között, hol még egy pár buszú után távoznak a zarándok-plebánosok híveik körébe; Takó János Ditróba, Markaly Antal Sztgyörgyre és Bálint Lajos Csikszentgyörgy-SztSimon híveinek 7—8 fogata kíséretével plebániájába.

— **Előjárósági gyűlés.** A csikszeredai ipartestület előjárósága f. hó 12-én rendes havi ülést tartott, melynek lefolyásáról a következőket közöljük. A gyűlés kezdetén titkár tett jelentést a múlt

ülés óta ellátott ügyekről. A jelentés alapján a testületi tagok sorába folytatolagosan felvétettek: Xantus János csiktaploczai csizmadiamester, Nuredán Gergely, Hadnagy Dénes, Frankl Ferencz és Ázbé Antal helybeli iparosok. A csikszépvízi fűszolgabírók által a hátrálékos tagsági díjakból felhajtott 11 frt 20 kr, az alsziki fűszolgabírók által 4 frt 40 kr. Midőn ezt előjáróság tudomásul vette, hálás köszönetét fejezte ki nevezett fűszolgabírók iránt a szives közreműködésért. Sajnálattal vette tudomásul az előjáróság a kereskedelmiügyi miniszter ur öngyméltóságának leiratát, mely szerint a betegsegélyző-pénztáralap szabályai nem voltak megerősíthetők, mivel a testületi tagoknál alkalmazott tanoncok és segédek száma nem üti meg a 200-at. Az elsőfoku iparhatóság értesíti az előjáróságot, hogy a múlt évi rendes közgyűlés jegyzőkönyvének 9. és 10. pontjai alatt hozott közgyűlési határozatok feloldattak s így a Jakab József tartozása fejében elengedett 15 frt és a Péli Gábor tartozása fejében elengedett 10 frt behajthatók lesznek. Ezen ügy, valamint Jakab György és társainak az iparhatósághoz intézett kérése a gyűlések helyének megváltoztatása ügyében, érdemleges ellátás céljából a közelebb tartandó közgyűléshez fognak áttétetni. A kereskedelemügyi miniszter ur felhívását a mileneumi kiállítás tárgyában lelkesültséggel vette tudomásul az előjáróság s azon lesz, hogy a testületi tagok közül minél nagyobb számmal vegyenek részt a kiállításon. Titkár jelentést tett a múlt hóban lefolyt iparos bárról s bemutatta a számadásokat, melyek szerint a tiszta jövedelem 48 frt 91 krt tett. Miután a betegsegélyző pénztár az alkalmazottak csekély száma miatt ez idő szerint fel nem állítható, titkár javaslatba hozza, hogy ezen összegből az ipartestület által a betegsegélyző pénztár felállítására címén felmerült 13 frt 77 krnyi kiadás a testület pénztárának terítessék meg s a fennmaradó 35 frt 14 krnyi összeget „az egyesület kebelében felállítandó betegsegélyző pénztár alapja“ címén helyezték el a helybeli takarékpénztárba. Az alapítványról 2 alapító-levél lesz kiállítandó, melynek egyik példánya megőrzés végett az elsőfoku iparhatóság levéltárában, a másik pedig a testület elnökségénél helyezendő el. A titkár javaslata elfogadott. Az ipartestület kebelében felállítandó szövetkezet ügye érdemleges tárgyalás céljából a közgyűlés elő fog terjesztetni. A közgyűlést április hó 4-ére fogják összehívni. Még néhány kebeli ügy letárgyalása után az ülés véget ért.

— **Öngyilkosság.** F. hó 5-én Potyó Ignác csikszentgyörgyi kiszolgált csendőr, ismeretlen okból maga ellen szegezte revolverét s belőtt a szájába; valószínűleg a nagy izgatottság miatt elhibázta a lövést s így sebe veszélyes ugyan, de halálát nem okozta.

— **Csik-Szentmártonon** múlt hó 15-én odaváló Pál Sándor és Gál Dani legények táncvígalmalkalmával összeszólalkoztak, mi közben utóbbi ellenfele úgy találta egy bicsokkal hátba szurni, hogy azzal társát harcoképtelen- és 30 napra ágyba fekvő beteggé tette. Tettes a csikszentmártoni fogház hűvösén várja további sorsát.

— **Csikszentimrei** Tánczos Istókot a hirhedt sepsiszentgyörgyi postarablót, kit csikszentimrei Balázs József és Mihály Dénes még a múlt év augusztus havában kézre kerítettek volt Oláhországban, — most a napokban kísérték ki Galacziól. Jelenleg a kézdívásárhelyi törvényszék fogházában gondolkodik a mulandóságról, melynek elnyerésére igen sok kilátása lehet. Balázs József és Mihály Dénes e hó 12-én kapták meg a kézre adásért járó 160 frt díjat.

— **Hogy a székely** verekedési virtus ki ne halljon: arról úgy látszik, a csikszenttamási atyfiak is gondoskodnak, minek kiváló példáját adták múlt hó 15-én odaváló Farkas Gergely és Szöcs Gergely legények. Ezek a nevezetes egyének megtámadták odaváló Farkas Ágostont és több társuk segélyével úgy elültelték, hogy a szerencsétlen ember életveszélyesen sebekkel borítva maradt a rögtönzött csattatéren. Tetteseket a csikszentdomokosi csendőrök kézre kerítette és a csikszeredai törvényszékhez kísérte, hol illő jutalmukat bizonyára el fogják nyerni.

— A „Gyergyószentmiklósi dalegylet“ Kritsa Péter vezénylete alatt a Laurency-féle nagyteremben Bogdán Máriczi, Kritsa Leontin és Eránosz Anna urhölgyek, E. Deér Kálmán, Kritsa Kázmér és Miklósi Béla urak szives közreműködésével egy dalegyleti lobogó beszerzésére 1893. márczius hó 19-én zene-, szavaltat- és magán jelenettel egybekötött dalestélyt rendez a következő műsorról: Hymnus. Erkel F.-től. — Férfikar. „Dalolj.“ Elemtől. — Szavaltat: Bogdán M. u. h. „Nem képzelek...“ Szövege és zenéje Kritsa L.-től. — Férfikar. Menuetto, Beethoventől. — Előadja: a műkedvelő zenekar. Visszhang, C. M. Webertől. Férfikar. „A légy.“ Magán jelenet. — Előadja: E. Deér K. ur. Mazurka. Szövege és zenéje Kritsa P.-től. — Férfikar. Honvéd-magyar. — Czimbalmon előadja: Bogdán M. u. h. Népdalok, Nádor Gyulától. — Férfikar. Lengyel-Hymnus. Műkedvelő zene mellett énekl: Eránosz A. u. h. Induló. Zsaskovszkytól — férfikar.

Szerkesztői üzenetek.

Köszöneti elöljáróság Gyergyó-Kilyénfalva. Kialdónk a lapot mindenkor pontosan postára adja. Bámulunk, hogy ennek dacára nem kapják a lapot. Vajjon nem az-e a baj önkönl is, a mi egy néhány postamester lelkiismeretlenségé miatt már más községekben is megtörtént? Az t. i., hogy lapunk az illető postamester által visszatartatott s csak kiolvasás után lett továbbítva.

B. J. Bukarest. Katholikus szellemű hetilap a „Magyar Néplap.“ Megjelenik Pozsonyban. Ara 2 frt Szerkeszti Lepényi, ferencziak zárdája.

Mindazon olvasóink és munkatársaink, kik márczius 15-ére alkalmi cikket küldöttek be, fogadják köszönetünket s egyúttal hálásan meg, hogy természetesen csak egyet használhatván fel, igen sok lelkes cikket nem volt közzétehető.

Sz. E. Szentgyörgy. Bármennyire szép és megható volt is az ön által leirt „fogadtatás,“ mégsem érdekelheti annyira a közönséget, hogy különben is szűk keretek közé szorított lapunkban még az elmondott díkeziót is közzétehnők. Ez okból tudósítását mellőznünk kellett annyiban a mennyiben egy rövidke hír határain túl terjeszkedett.

Ij. Szentámon. A beküldött tudósításban az a szám foglaltatott, melyet mi közzétehnünk. Ha tényleg kevesebb volt, ez nem okozhat semmi különösebb bajt s így helyreigazításra nem igen van szükség.

A kis lutri húzása.

Szeben 1893. márcz. 8.

76. 78. 40. 15. 35.

Eladó 4 drb 2 éves jó és szép

K A N

(Bagener-faj)

Cs.-Szenttamáson Fejér Endre plebánosnál.

Sz. 2928—1892. tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hitelintézet gyergyószentmiklósi czég végrehajtatónak Csabuk Demeter gyergyóvárhegyi lákos végrehajtást szenvedő elleni 35 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság) területén levő a Gyergyó-Várhegy község határában fekvő, a gyergyóditrói 2032. számú telekjegyzőkönyvben 1. rndsz. 22679/1., 22681. hrsz. alatt foglalt ingatlan és azon levő épületekre 190 frt, a 2. rndsz. 22679/3. hrszra 2 frt, a 3. rndsz. 22683. hrszra 114 frt, a 6. rndsz. 22691. hrszra 18 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi márczius hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor Gyergyó-Várhegy község hivatalos házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendlet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1893. évi január hó 3-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Köllő Ignác,
kir. aljárásbíró.

Sz. 1758—1893. ai.

Hirdetmény.

Csikvármegye gyergyótölgyesi járásában a szolgabírói irnoki állás elhalálozás folytán üresedésbe jövén, arra ezennel pályázatot hirdetek.

Kik ezen évi 400 frt rendes fizetéssel és 100 frt lakpénzzel javadalmazott állást elnyerni ohajtják, — felhivatnak, hogy az 1883. I. t.-cz. 1. §-a szerint felszerelt pályázati kérésüket hozzám folyó évi **márczius hó 20-ig** nyujtsák be, minthogy a később érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Csik-Szereda, 1893. február 28-án.

2—2 **Becze Antal**
alispán.

Árlejtési hirdetmény. 3—3

A csikszentimrei róm. kath. hitközségben a templom födelének, tornyának, előcsarnokának és a templom-kerítésen levő két bejáratnak egészbeni átalakítása teljesen szükségessé válván, **3381 frt 55 krral (6763 korona 10 fillér)** előirányzott átalakítások és javítások eszközölésére ezennel árlejtés hirdetjük és annak a csikszentimrei község házában leendő megtartására határnapul **folyó 1893. évi márczius hó 20-ának délutáni 2 órája** tüzetik ki.

Ennél fogva mind azok, kik a fenn nevezett munkálatok teljesítését elnyerni ohajtják, kötelesek lesznek az árlejtésre kikiáltandó **3381 frt 55 kr (6763 korona 10 fillér)** összegnek 10%-át, azaz: **338 frt 15 krt (676 korona 30 fillér)** az építési bizottság kezébe akár készpénzben, akár értékpapirokban az árlejtést megelőzőleg letenni, mely összeg a legkevesebb árért vállalkozótól, min biztosíték bentartatik, a többi pályázóé pedig visszaadatik.

A részletes tervezet, rajz, költségvetés, műleírás és vállalkozási feltételek a csikszentimrei róm. kath. plebánia hivatalnál bármikor megtekinthetők.

Csik-Szentimre, 1893. február 21.

Veress Sándor, Sándor Gerely,
egyh. tan. elnök, plebános. egyh. tan. jegyző.

EPILEPSIA
(33—52) (ESKÓR)
visszaesés nélkül gyógyítható.
A tudomány eme csodás sikere ezer és ezer alkalommal bebizonyult.
Bővebb értesítést ad postabélyeg be-
küldése mellett
„Office Sanitas“ Paris
30, Faubourg Montmartre.

Gazdaközönségünk
szives figyelmébe ajánljuk 1892. évi, csakis saját, általunk több éven át sikeresen termelt vetőmagvainkat; a budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás által leplomozott zsákokban, hivatalos tisztasági és csiraképességi, löherénél azonkívül aranykamentességi bizonyítvánnyal:

1. Vörös löherét 100 kiló) arankamentes, nagyszemű plombozva)	76 forint.
10. 25. 50. 100 kilós zsákokban vörös löhere 5 kilós postaszák 4	
2. Baltacim E-parzet) plombozva 50 kilós zsákokban)	100 kiló 18
3. Drassói tavaszi búza) plombozva 80 kilós zsákokban)	100 kiló 8
4. Fehér csillagfürt) plombozva 100 kilós zsákokban)	100 kiló 8
5. Lóbab) plombozva 100 kilós zsákokban)	100 kiló 8
6. Opium mák) fehér, zárt toku, óriás, 5 kilós postaszák)	
7. Richter-féle Imperator burgonya 100 kiló 5 forint.	
8. Paulsen-féle kék óriás burgonya 5 kilós postaszák 1 forint.	
9. Nonplusultra kövér csemesesajt 4 kilós postacsomagban 3 frt.	

Árak Alvinczen. Küldés utánvétellel. Zsákok belemérve, nem számítatnak.
Gróf Teleki Arvéd drassói uradalma intézősége.
4—10 Alsóféhérmegye, u. p. Szerdahely.

2—3 gimnáziumot végzett jó házból való egészséges, erős fiu

gyakornoknak

azonnal felvétetik Gál József kereskedésében Csik-Szeredában.

Sz. 47—893.

Arverési hirdetmény.

A béli területeken fekvő s Csikvármegye magán tulajdonát képező Steria (Bojtorjános) erdő-ségből, mellmagasságban kéreggel legalább 40 cmt. alsó átmérővel bíró 1500 drb fenyőtörzs, mely a gyergyószentmiklósi kir. erdőrendezés által a döntés megkezdése előtt a helyszínen fog kijelöltetni, 1 frt 20 kr köbméter utáni becsár, mint kikiáltási ár mellett az **1893. évi márczius hó 26-án** déltán 2 órakor Tölgyesben a kezelésig-irodában kezdetét veendő nyílt szóbeli és zárt írásbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Bánatpénz 1000 frt. A használati idő 1893. május 1-től 1894. márczius végéig terjed. Bővebb tájékoztatást Tölgyesben a kezeléségi irodában, a hivatalos órák alatt betekinthező árverési feltételek adnak.

Gyergyó Szentmiklós, 1893. márczius 4-én.

A megyei havasi javak igazgatósága.

Lázár Menyhért
igazgató.

Sz. 4082—1892. tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyergyóvárhegyi Kottász Gábornak önkéntes árverési kérvénye folytán a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság) területén levő, Gyergyó-Várhegy község határában fekvő, a gyergyóditrói 1774. számú telekjegyzőkönyvben A † 3. rendszám 20631., 20633., 20635. hrszám alatt foglalt ingatlanra 290 frt. az A † 4. rndsz. 20654. hrszámra 151 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1893. évi április hó 10-ik napján** délelőtti 9 órakor Gyergyó-Várhegy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagy készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendlet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gy.-Szentmiklóson, 1893. évi január hó 28-ik napján.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Köllő Ignác,
kir. aljárásbíró.